

פרשת ויצא

ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעניי כי עתה יאהבני אישי (כט, לב)

פירש רש"י: רבותינו פרשו, אמרה ראו מה בין בני לבן חמי, שמכר הבכורה ליעקב, וזה לא מכרה ליוסף ולא ערער עליו ולא עוד שלא ערער עליו אלא שבקש להוציאו מן הבור. מקשים המפרשים, מדוע פירש רש"י טעם אחר, בזמן שבתורה כתוב בפרוש שהסיבה היא כי ראה ה' בעוניי?

ומתרץ בספר "**עדות ביוסף**" דודאי שמה שכתוב בפסוק, זה מה שהיא אמרה. וכוונת הפסוק, שהיתה סיבה נסתרת שאותה לא אמרה. ומהי אותה סיבה נסתרת?

ראו מה בין בני לבן חמי. אבל את זה לא יכלה לאה לומר בקול, מפני שהמצב בין יעקב לעשיו היה מספיק עדין גם ככה. ורק חסר עוד שעשיו ידע שאת הבן הראשון קרא יעקב "**על שמו**". לכן מה שאמרה בקול היא סיבה אחרת, אך אין זה סותר לסיבה שכתובה ברש"י.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א